

MỘT BÀI TẬP TIẾNG VIỆT CỦA ÂU CƠ Ở TRƯỜNG EVERGREEN COLLEGE (Trần Nghi Âu Cơ)

(Bài này Mẹ giúp Âu Cơ làm, nộp cho lớp
tiếng Việt của trường)

Âu-Cơ Tran
Việt 1B
11/23/09
HW 4

Tết Trung Thu bắt nguồn từ mùa trồng lúa hồi xưa. Trong số những quốc gia Á Châu, nước Việt Nam và nước Trung Hoa là xem trọng lễ này hơn cả. Họ gọi đó là Tết Trung Thu. Tết Trung Thu thường thường được tổ chức vào giữa mùa thu, ngày 15 tháng Tám âm lịch, mục đích nói lên lòng cảm tạ của người dân quê sau một năm cấy cấy và thu hoạch được nhiều lợi tức.

Trong lễ này, cái bánh trung thu là điều quan trọng nhất mà nhà người nào cũng đều phải có. Bánh thường gồm hai loại: bánh nướng và bánh dẻo. Mặt ngoài hai loại bánh thì khác nhau: bánh nướng làm bằng bột gạo và được nướng lên cho vàng; còn bánh dẻo làm bằng bột nếp, màu trắng. Tuy nhiên trong ruột hai loại bánh này đều có đủ nhân thịt, hạt dưa, mút sen... giống nhau. Về sau người ta cũng còn làm thêm một loại bánh nướng nhân đậu xanh nữa. Nhưng dù cho là bánh nướng hay bánh dẻo thì chúng cũng đều được làm thành hình tròn để biểu tượng cho sự tụ họp và hạnh phúc gia đình. Trong đêm trung thu, người ta hay ra ngoài đường phố để ngắm trăng và đốt lồng đèn. Trẻ em làm lồng đèn bằng giấy màu cắt ra nhiều hình đẹp theo dáng các con thú vật hay hoa lá. Lúc trời tối, các em đốt đèn cây bỏ vào lồng đèn, trông giống như là ánh sáng của mặt trăng.

Sự tích Tết Trung Thu:

Hồi xưa, có mười ông mặt trời xuất hiện và cùng chiếu xuống trái đất làm cho tất cả các giòng sông, biển cả đều bị cạn khô hết. Đời sống dân chúng trở nên khổ sở vô cùng. Khi ấy có một anh thợ săn tên Hậu Nghệ có tài bắn cung rất giỏi, nổi lòng nghĩa hiệp, trèo lên đỉnh núi Côn Lôn và bắn rơi hết chín ông mặt trời, chỉ để chừa lại một ông. Dân chúng mang ơn Hậu Nghệ, tôn anh ta làm vua. Một bữa đi qua làng kia, Hậu Nghệ nhìn thấy một ông lão ngồi dưới trăng cứ cầm sợi chỉ này thắt lại với sợi chỉ kia. Hậu Nghệ hỏi ông ta đang làm gì? Ông lão tự giới thiệu mình là ông Tơ Hồng đang làm cái việc se duyên cho người này với người kia trên thế gian. Hậu Nghệ nhờ ông lão chỉ cho biết người vợ tương lai của anh ta là ai. Ông Tơ Hồng bèn vén mây cho Hậu Nghệ nhìn

thấy một cô gái nhỏ tuổi đang cùng các chị em mình nô giỡn dưới ánh trăng, rồi bảo đó là cô Hằng Nga, người sẽ làm vợ Hậu Nghệ sau này. Điều đó đúng thật như vậy. Khi đã lên làm vua, Hậu Nghệ cho quân đi tìm kiếm các cô gái đẹp trong dân chúng (trong số có cô Hằng Nga và các chị em của nàng) đem về cung. Sau một thời gian tuyển chọn, cô Hằng Nga là người con gái duy nhất được Hậu Nghệ chăm làm hoàng hậu và rất thương yêu cô.

Một hôm Hậu Nghệ đi tới núi Côn Lôn thăm một người bạn, tình cờ gặp bà Vương Mẫu vợ của Ngọc Hoàng Thượng Đế và được bà cho một liều thuốc trường sinh bất tử. Thuốc này có cái hay là ai mà uống nó vào thì lập tức trở thành tiên và bay lên trời. Hậu Nghệ không nỡ xa vợ nên đưa thuốc cho Hằng Nga cất trong hộp, ai ngờ bị một người hầu tên Bồng Mông nhìn thấy.

Ba ngày sau, lợi dụng khi Hậu Nghệ dẫn quân đi săn, Bồng Mông giả bệnh, lén vào phòng Hằng Nga và ép cô đưa ra thuốc cho anh ta. Hằng Nga biết là không thắng nổi Bồng Mông nên trong lúc nguy hiểm đã nuốt thuốc vào miệng và tự nhiên thấy con người mình nhẹ hẫng và bay lên trời. Nhưng vì nhớ thương chồng quá nên Hằng Nga chỉ bay tới được mặt trăng thôi.

Tối đêm đó, khi Hậu Nghệ về, nghe mấy cô cung nữ khóc và kể những chuyện đã xảy ra, Hậu Nghệ nổi giận cho quân đi kiếm Bồng Mông về trị tội. Nào dè anh này đã bỏ trốn đi. Trong cơn đau khổ, Hậu Nghệ ngừng lên nhìn mặt trăng gọi tên vợ và ngạc nhiên thấy ánh trăng rất sáng và hình như có một bóng người ngồi trên đó. Hậu Nghệ vội sai người đem nhang đốt và cúng những món ăn mà cô Hằng Nga từng ưa thích. Từ đó mỗi năm cứ đúng ngày rằm tháng Tám âm lịch, ai cũng đem dâng cúng đồ ăn tưởng nhớ cô Hằng Nga và cầu nguyện cô ban cho một năm cây cối tốt đẹp.

Và mỗi năm, ở Việt Nam, trẻ con thường đốt lồng đèn để chào mừng cô Hằng Nga. Đó cũng là điều khác biệt giữa Tết Trung Thu của VN và Tết Trung Thu của Trung Hoa. Lễ của Việt Nam chủ yếu về trẻ con nhiều hơn. Trong đêm Tết Trung Thu, người Trung Hoa thường múa rồng, còn người Việt Nam thì múa sư tử hoặc là múa lân. Con lân biểu tượng cho sự may mắn, đem điềm lành đến cho mọi người.

□

MỘT BÀI TẬP TIẾNG VIỆT CỦA ÂU CƠ Ở TRƯỜNG EVERGREEN COLLEGE

(Trần Nghi Âu Cơ)

*(Bài này Mẹ giúp Âu Cơ làm, nộp cho lớp
tiếng Việt của trường)*

Âu-Cơ Trần
Việt 1B, 12/5/09
HW #6

Câu ca dao “*Cá không ăn muối cá ươn. Con cãi cha mẹ trăm đường con hư*” là nói về sự quan trọng của vai trò cha mẹ trong đời một đứa con. Câu thứ nhất ngụ ý rằng, nếu muốn cho con cá được tươi ngon lâu dài thì lúc vừa mới bắt cá lên bờ, người ta phải rửa sạch và mổ bụng cá bỏ đi ruột gan của cá. Sau đó đổ muối lên mình cá để ướp, mục đích giữ cho cá không bị thối ươn. Câu thứ nhì ngụ ý nói nếu con cái không nghe lời cha mẹ thì sẽ bị hư hỏng.

Trong hai câu ca dao này, muối ướp là biểu tượng cho lời dạy dỗ của cha mẹ. Còn con cá là biểu tượng cho con cái. Nếu con cái mà không nghe theo lời dạy của cha mẹ thì sẽ giống như một con cá bị ươn thối vì không được ướp muối.

Truyền thống người dân Việt Nam là rất coi trọng cha mẹ và đặt sự hiếu thảo lên hàng đầu trong đời sống. Vì vậy trong dân gian Việt Nam đã có rất là nhiều câu ca dao nói về cha mẹ.

Cũng như các đề bài trong các bài làm mà Cô Hoa đã đưa ra cho học sinh, thấy toàn là những câu ca dao có liên quan về cha mẹ. Dù ca dao Việt Nam có nhiều đề tài lắm, mà trong các bài làm của Cô Hoa, nói tới nói lui thì vẫn toàn là về cha mẹ. Thí dụ như ba câu ca dao sau đây:

- 1/ Trong lãnh vực nhà cửa (“*Con có cha như nhà có nóc*”),
- 2/ Trong lãnh vực hôn nhân (“*Cha mẹ đặt đâu con ngồi đó*”)
- 3/ Và trong lãnh vực cuộc đời (“*Con cãi cha mẹ trăm đường con hư*”).

Vậy cho thấy đề tài về cha mẹ quan trọng đến cỡ nào trong truyền thống giáo dục của người Việt Nam.

□